Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26030
Copyright: Admont, Benediktinerstift

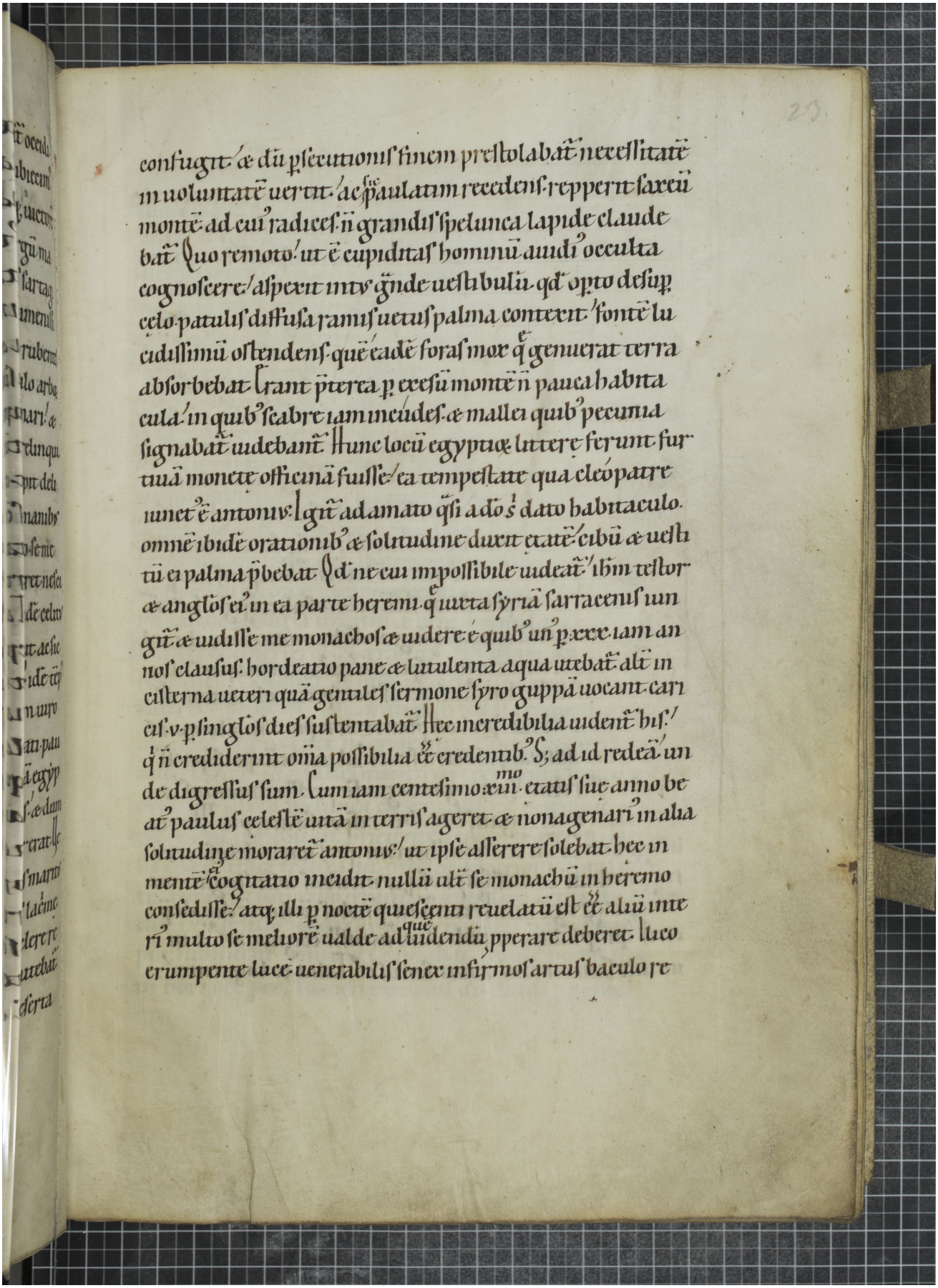

23

confugit. ⁊ dū p̄secutionis finem prestolabat necessitate
m uoluntate uertit. ac sp̄aulatim recedens. reppert saxeū
monte ad cui radices ñ grandis spelunca lapide claude
bat. Quo remoto. ut ē cupiditas hominū audi occulta
cognoscere. aspexit intr gnde uestibulū. qd opto desup
celo patulis diffusa ramis uetus palma contexit. fonte lu
cidissimū ostendens. que tade foras mor q genuerat terra
absorbebat. Grant p̄terea p excesū monte ñ pauca habita
cula. in quib scabre iam incudes. ⁊ mallei quib pecunia
signabat uidebant. Hunc locū egyptiaē litterē ferunt fur
tiuā monetē officinā fuisse. ea tempestate qua cleopatre
iunct ē antonius. Igit ad amato q̄si a dō s dato habitaculo.
omne ibidē orationib ⁊ solitudine duxit etate. cibū ⁊ uesti
tū ei palma p̄bebat. Qd ne cui impossibile uideat. ibm testor
⁊ anglos ei in ea parte heremi. q iuxta syriā sarracenis iun
git ⁊ uidisse me monachos ⁊ uidere ē quib un p̄xxx iam an
nos clausus. hordeatio pane ⁊ luculenta aqua utebat. alt in
cisterna uetere quā gentiles sermone syro guppā uocant. cari
cis. v. p̄ singlos dies sustentabat. Hec incredibilia uident bis.
q ñ crediderint oīa possibilia ē credentib. S; ad id redeā un
de digressus sum. Cum iam centesimo xui mo etatis suē anno be
at paulus celestē uitā in terris ageret ⁊ nonagenari in alta
solitudine moraret antonius. ut ipse asserere solebat. hec in
mente cogitatio incidit. nullū alt se monachū in heremo
consedisse. atq illi p noctē quiescenti reuelatū est ē aliū inte
ri multo se meliorē ualde ad quē uidendū pperare deberet. luco
erumpente luce uenerabilis senex infirmos artus baculo re